

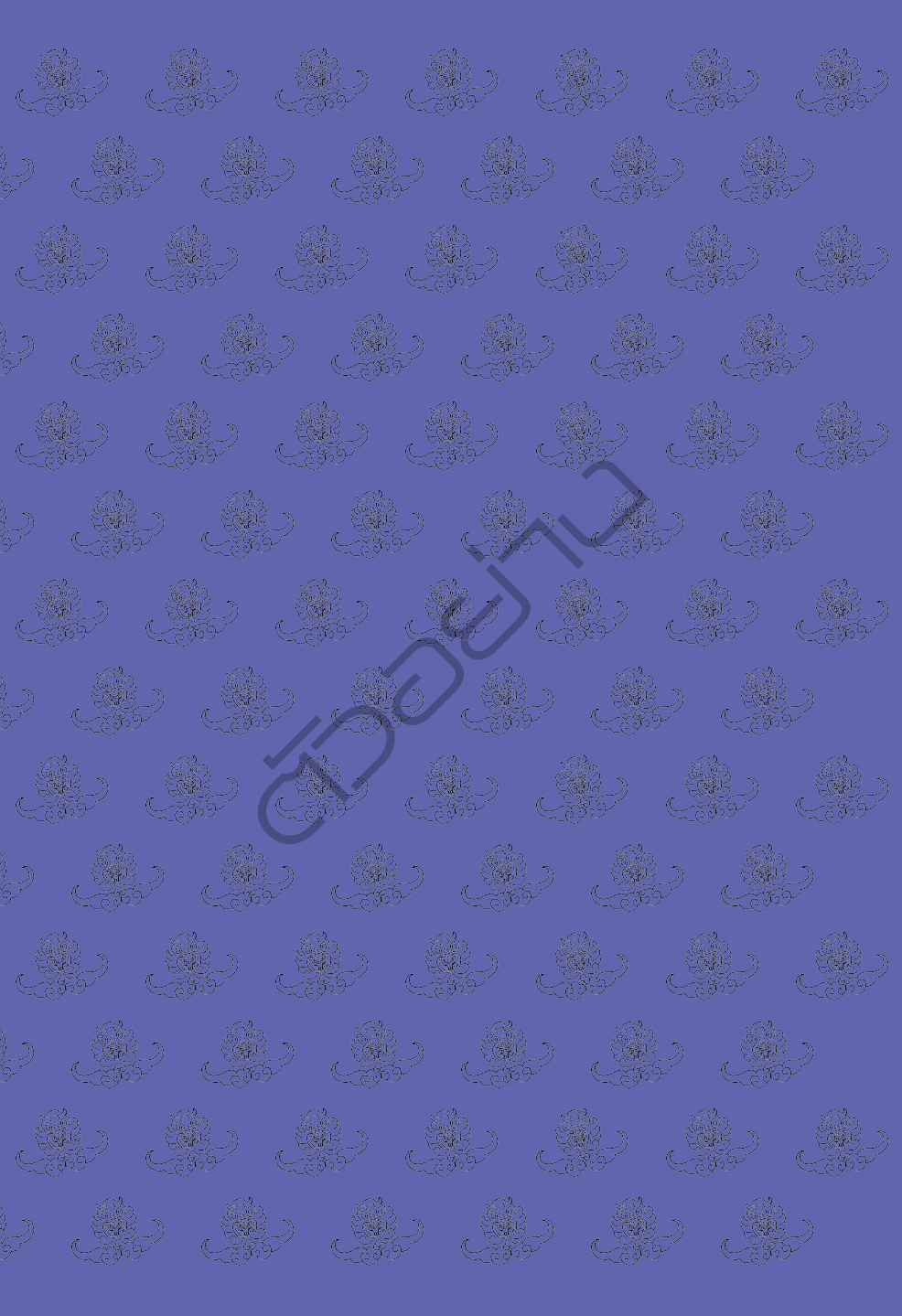

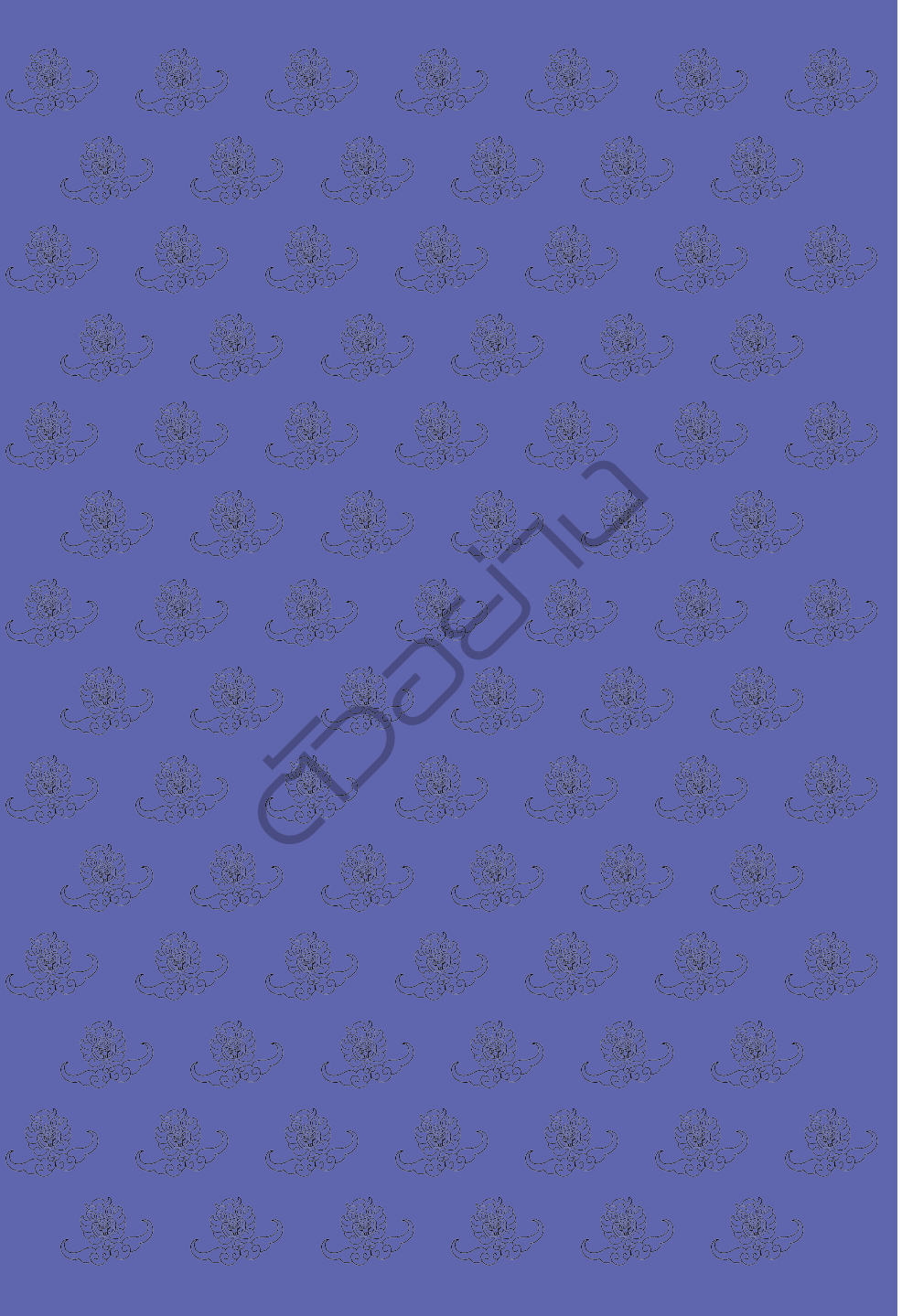
มหัศจรรย์
นึ่งอาหารร้านก๊อบลิน
ตอน รสชาติสายรุ้งแห่งความโชคดี

3

신기한 맛
도깨비 식당

คิมยองซอ • คิมมยองซ็อบ เขียน / เซ็นแก ภาพประกอบ | สริณญา ปิยะฐานะพร แปล

ตัวอย่าง

הרשמה

บทศอรรย บืออาหารร้านกืออบลัน

3

คิมยงเช และ คิมบย็องช็อบ เขียน | เซ็นแท ภาพ

คำนำสำนักพิมพ์

ไม่มีใครอยากโดนกลั่นแกล้งในโรงเรียน

ไม่มีใครอยากถูกทิ้งให้อยู่คนเดียว

ไม่มีใครอยากเสียความมั่นใจในตัวเอง

ไม่มีใครอยากพ่ายแพ้และผิดหวัง

แต่ชีวิตในรั้วโรงเรียนของใครบางคนหรือแม้แต่ผู้ใหญ่หลายคนก็ทำงานอย่างเหน็ดเหนื่อยก็อาจมีช่วงเวลาที่เจ็บปวดหรือท้อแท้ใจแบบนั้น เราเชื่อเสมอว่ามันจะมีวันที่เรามีความสุขขึ้นได้แน่นอน ขอจงเชื่อมั่นกับการทำสิ่งที่ถูกต้องและเป็นตัวของตัวเอง ยังมีกำลังใจดี ๆ อีกมากมายรอบตัว มีความสุขและความปรารถนาดีที่หนังสือเล่มนี้มอบให้ และมีช่วงเวลาอึมเศร้าจากมื้ออาหารที่คุณกิน

และในบางครั้งเราเห็นแหละที่เป็นคนสร้างความทุกข์ให้กับผู้อื่นโดยไม่ตั้งใจ อาจนินทา กลั่นแกล้ง หรือทำในสิ่งที่คนอื่น

ไม่ชอบ อยากให้ลองเอาใจเขามาใส่ใจเรามากยิ่งขึ้น ถ้าเราไม่ชอบอะไรก็อย่าทำสิ่งนั้นกับคนอื่น บางครั้งสิ่งที่คุณทำอาจกลายเป็นกรรมตามสนองในภายหลังก็เป็นได้ เราใช้ชีวิตอย่างมีความสุขกันเถอะนะ แต่การเรียนกับการทำงานเราก็เหนื่อยกันมามากพอแล้ว

ในเล่มนี้ยังมีคนที่จิตใจบาตเจ็บอีกหลายคน มีรอยแผลจากตัวเราเองและคนรอบข้าง ก็ได้แต่รอคอยว่าพวกเขาจะได้เข้าไปในร้านอาหารลิกลิ้นนั้นหรือไม่ มีอาหารแสนวิเศษฝีมือคุณโทฮวารังจะช่วยซึมซับความทุกข์ออกจากใจได้หรือเปล่า แล้วจะมีเรื่องอะไรพิเศษๆ ตามมาอีกไหมนะ เรามาติดตามกันในเล่มได้เลย

ยินดีต้อนรับสู่ร้านอาหารก็อบลินอีกครั้ง

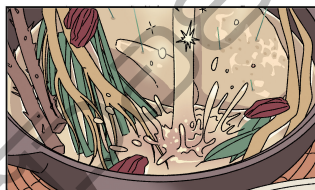
 NANMEEBOOKS

สารบัญ

บทนำ หน้า 11

รสชาติที่มองเห็นความเจ็บปวด หน้า 13

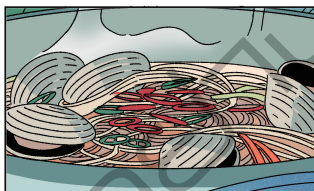

รสชาติสัมผัสท้องฟ้า หน้า 50

รสชาติสมความปรารถนา หน้า 90

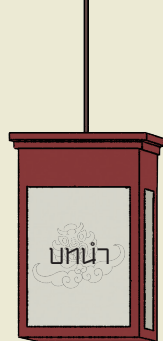

รสชาติสายรุ้งแห่งความโชคดี หน้า 135

บทส่งท้าย หน้า 172

הרשמה

ในวันนี้เมื่อหนึ่งพันห้าร้อยปีที่แล้วมีแขกคนพิเศษมาเยือน
ที่นี่ มันก็นานมากแล้วละนะ

โทฮวารังนึกถึงความทรงจำที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น และ
จดจำมันได้อย่างชัดเจนราวกับว่าเหตุการณ์นั้นเพิ่งเกิดขึ้นไป
เมื่อวานเท่านั้น

หมอลหลงนั่งถือเข็มรักษามือลั่นอยู่ตรงหน้าโทฮวารัง
ที่หัวใจหยุดเต้นไปเมื่อชั่วครู่ มือของหมอลหลงค่อยๆ เคลื่อนไป
อย่างช้าๆ บริเวณร่างกายของโทฮวารังที่กำลังหมดสติ ไม่นาน
หลังจากนั้นเขาก็ฝังเข็มลึกลงไปในจุดหนึ่งของร่างกายเธอซึ่งเป็น
จุดเดียวที่จะช่วยให้หัวใจกลับมาเต้นอีกครั้ง

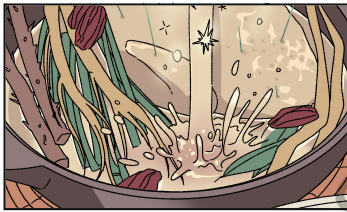
จิก!

หลังจากที่ฝังเข็มลงไปครู่หนึ่ง ร่างกายที่สงบนิ่งและหัวใจ
ที่หยุดเต้นของโทฮวารังก็กลับมาเต้นอีกครั้งราวกับปาฏิหาริย์
ตึกตัก ตึกตัก ตึกตัก...

האגדה

รสชาติที่มองเห็นความเจ็บปวด

“โอ้ย! นี่หม้อ! ผังเข็ม

ผิดจุดหรือเปล่าเนี่ย”

เมื่อคนไข้เริ่มโวยวาย

แสดงความไม่พอใจออกมา

แพทย์แผนโบราณดวงจูนจึง

ตื่นตระหนกจนเข็มที่ใช้รักษาหล่นลงบนพื้นทันที

“เจ็บมากหรือเปล่าครับ ะ...ผมขอโทษนะครับ อา เผลอ
ผังเข็มผิดจุดจนได้...”

“นี่หม้อจะผังเข็มตรงไหนกันแน่ ดูวิตกกังวลเหลือเกินนะ”

ในขณะที่คนไข้ยังคงบ่นด้วยความหงุดหงิด หัวใจของ
คุณหมอดวงจูนก็เต้นเร็วขึ้นเรื่อย ๆ เช่นกัน นอกจากนี้มือ
ข้างขวาที่เขาส่งใช้ในการผังเข็มก็สั่นอย่างรุนแรงด้วย นั่นเป็นเพราะ
หมอดวงจูนมีโรคทางพันธุกรรมที่เรียกว่า ‘โรคมือสั่น (Essential
Tremor)’ นั่นเอง

